

[Nymann]

hvordan I bærer jer ad, bliver der herfra reguleret sådan, at I kommer til at arbejde omkring det punkt. For hvad kan det hjælpe, at parterne forhandler og forhandler, når man alligevel herindefra på et eller andet tidspunkt sørger for, at vi kommer ned på niveauet i midten af 1970'erne? Derfor mener jeg, at hvis det er rigtigt, hvad statsministeren siger, at vi skal ligge dér, er det meget vigtigt, at det bliver bekendtgjort meget bredt, sådan at de, der skal forhandle løn, ikke stiller alt for store forventninger til de resultater, der kommer.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis skal jeg sige til ministeren, at nu drejede det sig jo ikke om, at ministeren skulle vurdere forskellige spørgsmål, men besvare et direkte stille spørgsmål. Den, der ikke spørger, får ikke svar, og somme tider får man det heller ikke, selv om man spørger.

Ifølge denne mystiske Altmann skulle der i maj måned komme nye økonomiske stramninger. Er Altmanns nye økonomiske stramninger i overensstemmelse med den aftale, som man indgik mellem forligspartierne og regeringen?

Og så vil jeg også spørge statsministeren: når man udtaler sig, som Altmann gør, blander man sig så ikke indirekte på forhånd i de kommende overenskomstforhandlinger, og er det ikke, ligesom man kører det op til, at man ved, at i maj måned kan der komme nogle nye stramninger? Det er muligt, det er hensigten fra Altmanns og regeringens side, at der skal lægges en dæmper på overenskomstforhandlingerne. Er det det, man mener med det?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 189

6) Til statsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Agtter statsministeren at følge den belgiske regerings gode eksempel og nedsætte ministerlønningerne med 5 pct.«

Skriftlig begrundelse

Radioavisen bragte fredag den 7. november d.å. en meddelelse om, at den belgiske regering agter at nedsætte ministerlønningerne med 5 pct. på grund af landets dårlige økonomi samt for at foregå befolkningen med et godt eksempel.

Fremskridtspartiet har jo gang på gang agiteret for, at folketingsmedlemmer, ministre samt borgmestre skulle have en lønreduktion på 10 pct., og vi glæder os da over, at det ikke er lykkedes at komme igennem med den lønstigning for medlemmerne på 50.000 kr. årligt, som folketingets formand havde planer om.

Både statsministeren og andre ministre har jo ikke lagt skjul på, at man agtede at gribe ind, hvis der blev givet for store lønstigninger til foråret. I den situation vil den psykologiske effekt af en lønreduktion for folketingsmedlemmer være meget større, end man kan måle det i kroner og øre.

Poulsgaard (FP):

Det sker jo somme tider, man kan få glæde af de nyheder, man hører i Radioavisen, og stor var min glæde, da jeg hørte i Radioavisen fredag den 7. november, at den belgiske regering havde besluttet at nedsætte lønnen med 5 pct. Nu ved jeg godt, at det at nedsætte lønnen er et skældsord i det danske folketing. Jeg kan da huske, at de gange, hvor jeg har fremsat lovforslag om, at vi skulle nedsætte lønnen til ministre, folketingsmænd og borgmestre, er det samlede folketing faret over mig og har sagt, at det var latterligt, at det var en hån mod folkestyret, at vi spildte folketingets tid, og hvad man nu ellers kunne finde på at sige, ligesom man var i humør til.

Men nu er der altså en regering i et andet EF-land, som også sidder i økonomiske vanskeligheder, og den synes ikke, det er et pjattet spørgsmål, men tager det meget seriøst, meget alvorligt. Dér har regeringen besluttet at nedsætte lønnen med 5 pct. for ministre. At den ikke tager parlamentarikerne med, kan man beklage, men det skulle jo ikke forhindre, at vi gjorde det her i Danmark.

Jeg har læst om i dagspressen, at ministeren for nylig var i det vestjyske, hvor jeg kommer fra, og dér var der vist nogle ophidsede landmænd, der var gæster hos statsministeren på Hurup Møllekro. Men jeg kan ga-